

Toldspørgsmaalet drøftes, at saa fremhæver man alle Nedsættelserne paa Livsfornødenhederne, men man glemmer alle de Forhøjelser paa andre Livsfornødenheder, som følge med. Jeg skal faa Lejlighed til siden at vise et Eksempel derpaa.

Nu bliver det altsaa at overveje, om Toldloven, saaledes som den foreligger i Folketingets Affattelse, og som jeg erkender er en god Toldlov, som man med Glæde kan stemme for, naar den staar alene og ikke skal købes og betales med noget andet — om den er saa god, at man kan gaa ind paa at købe den for en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Jeg skal da ærligt bekende, at jeg har altid haft og har endnu den Mening, at Brændevinsskatten er for god og dyrebar en Skat, til at den skal anvendes saaledes i Ny og Næ for at faa nogle Toldlettelser. Jeg har endnu den Mening, som jeg gjorde gældende for 3 Aar siden, at Brændevinsskatten, fornuftigt indrettet, kan give Penge i Statskassen, der forslaa noget, og at man derfor skal gemme den som en Nød- og Reserveskilling, indtil man virkelig er nødt til at skaffe Penge til det ene eller andet, og alle andre Veje da ere lukkede.

Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) talte om, at Flertallet havde forandret sin Opfattelse af denne Sag. Det ærede Medlem vil da vel i alt Fald erkende, at jeg har ikke forandret min Opfattelse og har ikke lagt Skjul paa min Opfattelse. Det ærede Medlem og jeg dannede vistnok i Henseende til Spørgsmaalet om Brændevinsskatten noget nær de to Yderpolet indenfor det Parti, det ærede Medlem indtil for kort Tid siden hørte til. Det ærede Medlem har den Opfattelse, at Flertallet inden for dette Parti var enigt med ham, og mener, at Partiet nu har forandret sin Stilling. Jeg har lige den modsatte Opfattelse, at det kun var et meget ringe Antal Medlemmer inden for dette Parti, der saa paa Brændevinsskatten paa samme Maade som det ærede Medlem. Jeg bliver afbrudt med den Bemærkning, at dette er rigtigt, uagtet det ærede Medlem har rost sig af, at han kan se durk igennem Folk, som om de vare af Glas. Naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvorfor han ikke har set paa sine Meningsfæller paa et tidligere Tidspunkt; han vilde da have sparet sig megen Skuffelse og mange Ærgrelser. Nej, der er ganske sikkert ikke foregaaet nogen som helst Svingning eller Forandring indenfor Venstrereformpartiet paa dette Punkt.

Spørgsmaalet er altsaa, om vi overhovedet ville gaa med til at anvende en Brændevinsskat til Kompensation paa en Toldlov, og jeg kunde trods min store Kærlighed til Brændevinsskatten tænke mig at anvende den dertil. Naar vi blot se rent statsfinansielt paa Spørgsmaalet og der for Eksempel forelaa Forslag om en Toldlov, som tog hele den industrielle Beskyttelse bort, og som i en ganske anden Grad, end det her er Tilfældet, sløjfede paa de finansielle Toldsatser, ja, saa kunde det stille sig saaledes, at jeg maatte sige, at den Mand, der statsfinansielt set ikke vilde betale det med en passende Brændevinsskat, burde bindes; det skal jeg indrømme. Noget andet er, om man ikke over for et saa stærkt Skridt, som det vilde være paa en Gang at afskaffe hele Industribeskyttelsen, vilde sige: Det kunde have ubehagelige og skadelige Følger i andre Henseender; det kunne vi ikke gaa med til. Jeg betragter her blot Forholdet fra Forbrugernes og Finansernes Standpunkt. Men saaledes er Stillingen ikke. Det er den Toldlov, her foreligger, vi maa se paa, om den er det værd, der tales om.

Det ærede Medlem, der lige satte sig, talte om, at man skulde gøre Toldloven helt anderledes og saa kompensere med en passende Brændevinsskat. Det forekommer mig rigtignok, at det er bedre at regne med Realiteter, og vi have jo alle sammen i Aarenes Løb set, hvilke Vanskeligheder og hvilken Modstand denne Toldlov, som er vedtagen i Folketinget og har vundet saa stor Tilslutning i alle Partier i Folketinget, har mødt oppe i Landstinget. Hvis vi nu vilde gaa hen og lave en Toldlov efter vort eget Ideal og ledsage den med en Brændevinsskat, vilde vi, selv om vi mente det aldrig saa oprigtigt, ikke kunne undgaa Beskyldning for Spilfægteri. Jeg tror, vi gør rigtigt i at holde os til den Toldlov, som nu en Gang foreligger gennem Folketingets Affattelse, og afveje den lige over for Brændevinsskatten, og der maa vi nødvendigvis afveje den over for hele den krævede Brændevinsskat. Ganske vist, det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) talte i Dag om, at det ikke var Meningen; Meningen var den at faa en meget mindre Brændevinsskat. Jeg mindes ikke, hvor høj det ærede Medlem for Æbeltoft vilde have den, men det ærede Medlem for Slagelse vilde have den saaledes, at den faldt paa Befolkningen med en halv Snes Øre. Men saaledes er Forholdet jo slet